

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Cynthio Clementio Archiatro Romano, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

*Tigridis exuuias , maculosaq; tergora lyncum ;
Oedipodionij membra cruenta ducis .*

*Bacciferos edera semper viridantis honores ,
Lapsaq; de quercu splendida mella canam .*

*Tu puer eternus , Bromius , Nysæus , & Euan:
Bis genitus , thyrsu tu metuende graui .*

*Ara tibi Satyri , lasciuag; tympana pulsant ,
Stridet & attritis Faunus arundinibus .*

*Per te Gnosiacis nox aurea fulgurat astris :
Vipera plaudenti sibilat ore tibi .*

*Ipse , Giganteo fremeret cum terra tumultu ,
Rhætum strauisti dente leonis humi .*

*Hæc ego non humili meditabor carmina cantu :
Sollicitum somno tu modo vince caput .*

CYNTHIO CLEMENTIO
ARCHIATRO ROMANO,
Cùm vocis vsum recuperasset.

D*icamus bona verba: animũ iam verba sequũtur:
Cur taceam surdam flebilis ante lyram?
En libet , en dulces imo de pectore cantus
Fundere : non renuunt ora reclusa loqui.
Vox mihi muta diu , vox longi causa doloris ,
Venisti tandem , vox mihi muta diu .*

O & singultu, d' & quæsitæ querelis!
 Nunc te felici garrulus ore fruor.
 Fallor? an has simulant ludentia somnia voces,
 Quæq; cupit vigilans, mens mihi nocte parit?
 Sed fruor, & liber voces linguamq; resoluo,
 Attonitus monstris dum rata vota nego.
 Ite procul questus: comitis hîc Musa capillis
 Adsit, & in niueis læta triumphet equis.
 Nunc tempus faustis pulsare Heliconæ Camænis:
 Nunc redimire nouo tempora flore iuuat.
 At te, magne, canam Clario dilectæ magistro
 Cynthiæ, Phæbeo nomine, & arte potens.
 Cùm tua vel mutis donent miracula vocem,
 Vocalis citharæ præmia grata feres.
 Per te hausit cælum moriens, mentemq; recepi:
 Pectoris arctæ patet, te reserante, via.
 Ergo Castaliæ quodcumque è pectore riuus
 Fluxerit, in laudes effluet omne tuas.
 Si mihi Peonijs implesti pharmaca succis,
 Mella ministravit si miserata manus;
 Nos tibi Museo flauentia pocula melle,
 Et Charitum puro pinguis lacte damus.
 Hæc bibe, quæ nentùm Parcarum fila morantur,
 Pocula, Lethæo non temeranda lacu.

*Tu domitor Fati, Patarae nobiles arte,
 Eripis è structo funera mæsta rogo.
 Tuq; potestates herbarum, tuq; metalla
 Chymica, tu miris pharmaca cocta focus
 Nouisti, priscis quæ quamquam ignota magistris
 Mortem expectantùm corpora fessa leuant.
 Cùm mihi tabentes macies exederat artus,
 Cùmq; ferè tenui corpore nullus eram;
 Iam tum spondebas dulcis mihi lumina vitæ,
 Gutturè ab obsessò libera verba fore.
 Nec mora: sulphureis medicatas viribus offas
 Artifici nobis sedulus igne paras.
 Hæ mihi mandenti latebras pulmonis anheli
 Fouère, & lentâ tabida membra lue.
 Hinc validi ardentis flores rediere iuuenta,
 Squalidaq; afflauit pristinus ora color.
 Sulphura, ceruleis fulgentia sulphura flammis,
 Quando ego vos merito laudis honore canam?
 Vos tonitru terras, calum vos omne cietis,
 Fulminibusq; Iouis semina magna datis,
 Cùm pater ingenti combusta Ceraunia telo
 Dejicit, & fracto culmine vertit Athon.
 Per vos exundant inimicis ignibus arces,
 Terrifico sonitu Martiaq; æra tonant.*

Balnea

Balnea quæq; fluunt tristes pellentia morbos
 Gignitis : hic vestro truditur igne lapis.
 Intepet inde Aponus , medicisq; salutifer undis
 Stagna Dicarchæus feruida sudat ager.
 Quin etiam vester magnæ per viscera matris
 Spiritus ignescens cruda metalla coquit.
 Fulgurat hinc aurum , atque argenti flumina viui,
 Vulnificusq; chalybs irriguo amne riget.
 Quid maiora sequar ? vos & primordia rebus
 Acri sufficitis sulphura mixta sali.
 Quiq; fluit voluens tenuis se fluctus odorum ,
 Perpetuas vestro sumit ab igne dapes.
 Quid memorem, Enceladi viuax post fulmina corpus
 Ardua sulphureis ut premat Etna iugis?
 Et Iouis Inarime iussis imposta Typhæo
 Quanta rotet scopulis sulphura glauca cauis?
 Sulphur ouans pœnas fractâ de gente Gigantum
 Sumsit , & hoc calum vindice regna tenet.
 Nec non lustrali purgari sulphure fontes
 Relligio antiquis credita fertur auis.
 Actoriden , Peleu; sic Pelea soluis , Acaste ;
 Amphiaræidis sic , Achelœ , nefas.
 Sic ego , sic puro lustratus pectore tandem
 Carmina letitiâ fausta docente cano.

*Adsitis Musæ , medicinæ talis & artis
 Vosq̄ repertori mollia ferta date.*
*Ah ! gemat, antiquis si quis tantum adstupet annis,
 Spernit & ætatis diæ reperta noue.*
*Omnia non potuit prudens reperire vetustas ,
 Atque alia ex alijs extudit arte dies.*
*Phæbigenæ cæptis potuit præcepta Melampus
 Addere , Phylliridis multaq̄ cura dedit.*
*Vlceribus tetræ natiui graminis herba ,
 Vulneribusq̄ cauis prima medela fuit.*
*Mox & morborum tristes extinguere pestes
 Inuentum est ausis , inclyte Coë , tuis.*
*Non adèo effeta est hominum experientia sollers,
 Vt noua non possit cudere sæpè labor.*
*Ni noua tentasset Tyrrhena per aquora Amalphis,
 Magnetum haud regeret nautica vela lapis.*
*Huius at auxilijs olim cantata pœtis
 Ridetur veterum gloria parta mari.*
*Arctos nunc propior nobis, nec iam vltima Thule est:
 Iam facilis lustrat nauita Solis iter.*
*Extra hominum , famaèq̄, vias tentare reposta
 Ausus es audaci litora puppe , Ligur.*
*Garrula cede noui tua sidera puppibus , Argo,
 Neu Regum iactes ad tua transtra manus.*

Tristia

Tristia iunguntur veteris diuortia mundi,
Naturæq; patent, quæ latuere sacra.
Nascentem populis licuit te, Nile, videre,
Et scit cui tantas debeat orbis aquas.
Novimus, æstivæ fecunda licentia lymphæ
Solstitijs hiemes cur ferat amne suas:
Zona rubens nimis non torreat æstibus Indos.
Illic perpetuò rore virescit humus.
Non Eous ager pluiviali supplicet unda:
Indica continuis imbribus arua madent.
Hæc Zephyri alarum plausu loca feruida mulcent,
Mitis ubi halantes Eurus alit segetes.
Taprobane testis, testes freta sparsa Moluccis,
Ora Helenæ insignis nomine testis erit.
Arnaq; quæ Ganges auratâ pinguis arenâ
Egerit in dominum fulva tributa mare.
Quid, quòd & Arctoi laxantur claustra profundi,
Quæ fluctu, & ventis æquora dura carent.
Dilectæ Thetidi Belgarum stantia naues
Marmora sulcarunt non adeunda rate.
Illic, ut perhibent, torpescit frigore pontus,
Atque intempestus stat sine luce dies.
Hic rerum finis, chaos hic, atque ultima mundi
Natura hoc tristi limite fessa riget.

Vela Batava sequi haud potuit Phœbœia lampas:
Omnia ceca illic : omnia tristè silent.
Informes phocas incano corpore turpes
Vidère, atque ursos, quos alit Vrsa gelu.
Quàm sæpè optarunt ventorum prœlia nautæ,
Perq̄, procellosum pandere vela fretum,
Excuterent tandem sese ut torpentibus undis!
Edocet ire recens in noua vota timor.
Indomito tandem regnans in pectore virtus
Vicit concreti sæua pericla sali.
Ite animæ egregiæ, fortunatæq̄ laborum,
Ite in fata alacres, quò noua fama vocat.
Ite cite, & vestras meditando exponite vires,
Quà veterum nullo semita trita pede est.
Gloria multa manet. Quis te, Galilæe, silebit?
Longa tibi in chartis regna futura cano.
Non tantùm radio veterum describere cælum,
Sed vitro es superas ausus inire domos;
Perq̄, nouas artes tradis noua sidera mundo,
Non Ptolemæeis sidera nota libris.
Pleiadumq̄, Hyadumq̄, choros sine nube videmus,
Et tua per cælum splendida damna, Venus.
Vidimus, ignoto quondam quæ lacte nitebat,
Stellarum spissâ luce coire viam,

Admo-

*Admouisti oculis nostros fugientia visus
Per varios obitus astra secuta Iouem.*

*Medicea Heroum soboles, cape leta triumphum:
Astris insereris, concilioq̄ Iouis.*

*Ipse etiam nigrâ tinctum ferrugine Solem
Pallentes maculis iungere vidit equos.*

*Quid triplex sidus Saturni, aut, Cynthia, vultus
Fabor scruposâ nocte latere tuos?*

*Hæc priscis ignota olim prudentia maior
Repperit auspicijs artis, opisq̄ nouæ.*

*Ite citæ, & vestras meditando expromite vires,
Ite animæ egregiæ, quâ via nulla patet.*

*At tu Musa procax, elegi tenuesq̄ valete:
Non hæc sunt gracili facta canenda lyrâ.*

A D

IOANNEM CIAMPOLVM,
morbo recrudescente.

Ergò hos assiduè gemitus in pectore voluam?
Perpetuò lacrymæ nostra per ora fluent?

Et roseo Phæbus me decedente videbit

Lumine mærentem, me veniente die?

Flebimus heu miseri! luctus, solatia damni

Exigua ingentis, postulat ipse dolor.

Y 5

Ille